

12. PENCERE

12. PENCERE

Binyamin Kara

12. PENCERE

Binyamin Kara

Bünyamin Kara
“12. Pencere”
Metal İş Sergisi Kataloğu

Fatih Belediyesi Sanat Yayınları No: 27
ISBN: 978-605-71960-8-8

Fotoğraf
Hakan Ezilmez

Tasarım
Yusuf Pelit - Paprika Prodüksiyon

Baskı
İhlas Matbaacılık
Merkez Mah 29 Ekim Cad İhlas Plaza
No 11 A /41 Yenibosna Bahçelievler

Basıldığı Yer: İstanbul
Basıldığı Tarih: 2023

BAŞKANDAN

Kıymetli sanatseverler,

Hayatı, kültürü, dünyayı anlamanın en kısa ve etkili yolu sanattan geçer. Sanat insanoğlunun kalıcı olma arzusunun bir tezahürüdür. Uygarlık tarihine mal olmuş şehirler bu duygunun somutlaştığı yerlerdir. Şehir ve sanat ayrılmaz bir bütünün parçalarıdır.

Kadim İstanbul, mimariden müziğe, resimden edebiyata, estetik duygunun bütün bir hayata sindiği mekânlarla, yapılarla bezelidir. Tarih boyunca insanoğlunun yaşamak için verdiği çaba onun sürekli bir üretim hâlinde olmasını sağlamıştır. Kendisine, toplumuna, inandığı değerlere karşı içinde taşıdığı sorumluluk duygusu ise ürettiklerini estetize ederek kalıcı kılmasına yol açmıştır.

Aynı durum bugün için de geçerlidir. Geçmiş ve gelecek arasında bir köprü olmayı amaçlayan sanatçı Bünyamin Kara'nın metal eserleri, uygarlık serüvenini yalnız ama oldukça etkileyici bir dille anlatır. Göbeklitepe'den dijital çağa bütün bir medeniyet birikimini tanıdık semboller üzerinden özgün bir stille yorumlayan Kara'nın metal işleri, sanatçının kendi deyimiyle düşünce kaligrafisini ortaya koymaktadır.

Elinizdeki katalog, Nusret Çolpan Sanat Galerisi'ndeki “12. Pencere” Metal İş Sergisi'nde yer alan eserleri tanıtmaktadır. Değerli sanatçımız Bünyamin Kara'yı İstanbullu sanatseverlerle buluşturmaktan duyduğum memnuniyeti ifade ederken küratörümüze, sergide emeği geçen tüm arkadaşlarımıza teşekkür eder, sanat ve esenlik dolu günler dilerim.

M. ERGÜN TURAN
FATİH BELEDİYE BAŞKANI

1960 Sinop/Boyabat doğumlu olan Bünyamin Kara, 1980 yılında Marmara Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun olduktan sonra uzun yıllar resim ve sanat tarihi öğretmenliği yaptı. Çeşitli gazete ve dergilerde sanatla ilgili yazılar yayınladı.

17 kişisel sergi açtı, pek çok karma sergiye eser verdi. Müzelerde, saraylarda ve çeşitli koleksiyonlarda 700'den fazla eseri bulunmaktadır.

2007 yılında yayınlanan "Radika ve Mona Lisa" adlı kitabında kendi sanat felsefesini ortaya koydu.

Sanatçı, Kültür Bakanlığı / TÜRKSOY projesinde 2008 yılında Türkiye'yi temsil etti.

Basel Art ve İsviçre müzelerinde incelemelerde bulunduktan sonra, "Klasik içeriğe modern form" denilebilecek bir çizgide eserler üretmeye başlayan sanatçı, son dönemde ağırlıklı olarak metal materyaller kullanmaktadır.

2011-2015 yılları arasında kurucusu olduğu Fatsa Medi Tech Hastanesi Sanat Galerisi'ni yönetti, yirmiden fazla belgesel film çekti. Editöryal kitaplar hazırladı. "Sanat Eğitiminde Algı Gelişimi" başlıklı bildirisi yayınlandı.

Çalışmalarını İstanbul Çekmeköy ve Küçük Çamlıca'daki atölyelerinde sürdüren Kara, GESAM (Türkiye Güzel Sanat Eserleri Meslek Birliği) üyesidir.

- 1988- Tarihi Çevre. Milli Piyango Sanat Galerisi - Ankara
- 1991- Memleket Manzaraları. FKM - İstanbul
- 1991- Kaybolan Anadolu. İlim ve Fazilet Vakfı - İstanbul
- 1992- Memleketim. Uran Kültür Merkezi - İstanbul
- 1993- Dağlar Dağlar Uran Kültür Merkezi - İstanbul
- 1994- Kaçkar İzlenimleri. Uran Kültür Merkezi - İstanbul
- 1995- Sessizlik. Beyoğlu Belediyesi Sanat Galerisi - İstanbul
- 1997- Sılaya Övgü. Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi - İstanbul
- 2000- Yüksek Rakım Sevdası. CRR Fuayesi - İstanbul
- 2001- Kalemin Dili Olsa. Uran Kültür Merkezi - İstanbul
- 2005- Boyutların Kesişim Noktası. CRR Fuayesi - İstanbul
- 2006- Zeno'dan Sahara'ya. Uran Kültür Merkezi - İstanbul
- 2007- Karşıtlıklar. Yeminli Mali Müşavirler Sanat Galerisi - İstanbul
- 2010- Bilgi'nin İmgesi. Kocaeli Büyükşehir Sanat Galerisi - Kocaeli
- 2010- Şimdi Uzak. Yeminli Mali Müşavirler Sanat Galerisi - İstanbul
- 2011- Yeşil Nefes. Medi Tech Sanat Galerisi - Ordu
- 2012- İmgenin Gölgesi. Taksim Sanat Galerisi - İstanbul
- 2012- İmgenin Gölgesi (T) Ramada Asia Sanat Galerisi - İstanbul
- 2012- İmgenin Gölgesi (T) Avrasya Medi Tech Sanat Galerisi - Ordu

Anadolu toprakları, kültürel mirası açısından rakipsiz bir zenginliğe sahiptir. Bu çok kültürlü, çok dinli ve çok uluslu kültürel katmanlar, binlerce yıldır günümüze ve ruhumuza derin izler bırakmıştır. Geleceği yazmak; bu izleri okuyup çözümlenmekle ve kendi kültürel değerlerimizle harmanlayarak yeniden yorumlamakla mümkün. Yeni bir dünya için yeni bir sanat dili oluşturmalıyız.

Sanatçı; biçim ve içerik açısından güçlü bir dengeye ulaştığı görülen 18. kişisel sergisinde, estetik değerlerden taviz vermeden geçmiş ve gelecek arasında iletişim kurmaya çalışmaktadır. Eserler tam anlamıyla ne resim, ne heykel, ne yazı, ne de birer simgedir. Bütüncül bir yaklaşımla bakıldığında tüm bu disiplinleri içinde barındırmaktadır. Ne tam batı, ne de tam doğu ile ilişkilendirilmekte, aksine yeni ve yerli bir dil olmak çabasıdadır.

Sanatçının eserlerinde sıkça kullandığı ışık metaforu “Radika ve Mona Lisa” isimli kitabında şöyle özetlenmiştir:

“Kendinizi toplumsal riyakarlıktan arındırıp kendi kendiniz olmaya cesaret edebilirsiniz, hem sanatı ve sanatçıyı daha iyi anlar, hem korkularınızdan kurtulur, hem de yolunuzu aydınlatacak kutsal ışığı görebilirsiniz. Bu ışığı önünüze alırsanız ilerlersiniz, o size yolunuzu gösterir. Eğer ışığı arkanıza alırsanız önünüze düşen gölgeniz size kim olduğunuzu söyler. Kendinizi daha iyi tanır, yine ilerlersiniz.

İnsanların çoğu gece sefası gibi ışığı değil de karanlığı severler. Bunlar evrensel yükselmenin önündeki en büyük engellerdir. Çünkü ışık onların yaptıkları kötü işlerini açığa çıkarır. Sanatın renkli ışığı iyiyi de, kötüyü de ortaya serer.”

CEZERİ'NİN FİLLİ SAATİ

NEDEN DEMİR?

Metal ile ilk oymalar M.Ö. 5000'lerde Anadolu'da gerçekleştirilmiştir. Taş ve demir kadim sanatın en eski materyalleri olarak zamana meydan okumanın en somut biçimi olmuşlardır.

Kara'ya göre sanatta biçim ve içerik, eskilerin tabiriyle zarf ve mazruf, dengeli olmalı, biri diğerinin önüne geçmemelidir. Form, özü taşıyıp iletilecek özgünlükte olmalı. Öz de formun içinde ne kaybolmalı, ne de büsbütün ön plana çıkmalıdır. Böylece Kara, düşüncelerini metal ideogramlara yüklerken estetik değerlerden taviz vermeden geçmiş ve gelecek arasında bir iletişim kurmaya çalışmaktadır.

Sanatçı, gelecek çağın şartlarının çok daha acımasız ve sert olacağına bir gönderme olması açısından, materyal olarak bu sergide demiri tercih etmiş. Tamamen özgün tasarım ürünü olan figürler 1.5 ve 2mm kalınlığındaki sac levhalardan lazerle kesilirken, el yapımı demir nesnelere Safranbolu demirciler çarşısından temin edilmiştir. Tüm parçalar elektrik kaynağı ile birleştirilmiştir. On yılı aşkın bir süredir sergi açmadan üretimlerine devam eden sanatçının iki katmanlı ve çoğu iki renkli olan işleri ilk kez bu sergide sanat severlerle buluşmaktadır.

Bir sanatçının esas konusu daima insan olduğuna göre bilginin birikimi, transferi ve akışı gibi konular tekil insanın karakterini büyük ölçüde belirlemektedir. Bünyamin Kara bu açıdan bakıldığında Üçüncü Çağın insan karakterinin büyük ölçüde birinci Çağdaki atalarına benzeyeceğini ileri sürmektedir. Bu çağın insanları: özgün olamadığı için taklitçi, yapıcı olmaktan çok yıkıcı, yalnız, hazırcı, sakin görünüşü altında canavarca eylemler sergileyebilen, duygusuz, verimsiz, inançsız, buna rağmen kendini tuttuğu ideolojiye, partiye, cemaate ve takıma feda edebilen, güce kolay boyun eğen bireyler olacaklardır.

Bu sergi İkinci ve Üçüncü Çağ arasındaki geçiş döneminin karakterini yansıtmakta ve geleceğe dair kimi estetik ipuçlarını da içinde barındırmaktadır.

Ben, MÖ 9000’lerde Güneydoğu Anadolu ve Mezopotamya’dan başlayarak tüm dünyaya yayılan ve binlerce yıl süren geleneksel tarım toplumunun son canlı şekillerini çocukluğumda görmek ve yaşamak talihine sahip oldum. Babam sabanla tarla sürerken öküzlerin yularından tutup çektim. Ormandan baltayla kestiğimiz odunları eşek veya kağrı ile köye taşıdık. Mandaların nallanışını, öküzlerin iğdiş edilişini kaç kez gördüm. İçi oyulan ağaç kütüklerinden yapılmış kovanlardan bal yedim.

Dedemin hayatı ile onun onlarca kuşak ötedeki dedelerinin hayatındaki fark yok denecek kadar azdı. Hepsi de ekin ve odunları benim de bindiğim kağrı arabası ile taşımışlardı. Tarlayı sabanla sürmüş, ekinlerin tanelerini altı çakmak taşlı dövenle ayırmışlardı. Onların içtikleri sütün, yedikleri etin, esmer buğday ekmeğinin lezzeti bin yıllar boyunca hiç değişmemişti. Ta ki benim çocukluğuma kadar...

Çocukluğumdan itibaren değişim dalgaları hızla tüm hayatımızı kuşatmaya başladı. Birkaç asırdır insanlık tarihinin en keskin dönemeçlerinden birini geçmeye çalışıyoruz. Bundan önceki kırılmaların hiç birisi böylesine keskin olmamıştı. Bizim kuşaktan önceki insanların hiçbiri benim gibi tarihin üç önemli evresini bir ömürde görmediler. Çok değil, sadece 20 yıl sonra doğsaydım ben de klasik tarım üretim biçimlerini görmeden büyüyecektim.

Yeni neslin çocukluk anıları traktör veya eski model araçlarla başlıyor. Benim çocukluğumda binlerce yıldır süregelen geleneksel tarımın üretim örneklerini köy ve kasabalarda görmek hala mümkündü. Gençliğim şehirlerde makineleşen ve sanayileşen bir üretim tarzına uyum sürecinde geçti. Şimdi ise kentte yaşıyorum ve yazılarımı bilgisayarda yazıyor, fotoğraflarımı cep telefonu ile gönderiyor ve internet ile dünyanın her yerindeki istediğim bilgilere anında ulaşabiliyorum.

Hızlı değişim bizim için tam bir travma oldu ve şu kısacık hayatımın tamamı bu travma içinde geçti. Bu evrensel dönüşüm karşısında bazen mağdur, bazen müdahil, bazen yargıç ve nihayet şimdi de bir sanatçı olarak şahit konumunda bulunuyorum. Bu sergi geçmişin tanıklığı ile geleceğe yönelik endişe yüklü ümitlerimin belgelerinden oluşmaktadır.

Oswald Spengler Batının Çöküşü isimli eserinde Batı’nın sanat açısından kendini tükettiğini ifade etmektedir. Kandinsky, Malevich, Duchamp ve Warholl’un işleri Spengler’in görüşünü doğrular niteliktedirler.

Dünya ekonomisinin Batıdan Asya’ya kaydığı bir süreçten geçiyoruz. Ekonomi ile birlikte sanat da konum ve biçim değiştirmektedir. Ülkemizde ve dünyadaki çağdaş sanat etkinliklerinde de açıkça görülmektedir ki artık Asya’lı sanatçılar daha fazla heyecan uyandıran eserler üretmektedirler.

Batı sanatının yaratıcılığı çoktan sona ermiştir. Modern estetik de artık hiç bir düşünür ve sanatçıya ilham veremez olmuştur. Postmodernizmin bu kısır döngüyü sürdürmenin ve bundan ekonomik bir çıkar sağlamanın örtülü bir adı olduğunu düşünüyorum.

Jean Baudrillard cesaretle ve açıkça “sanat bir komplot olmuş” derken aslında bizi de uyarmış olmuyor mu?

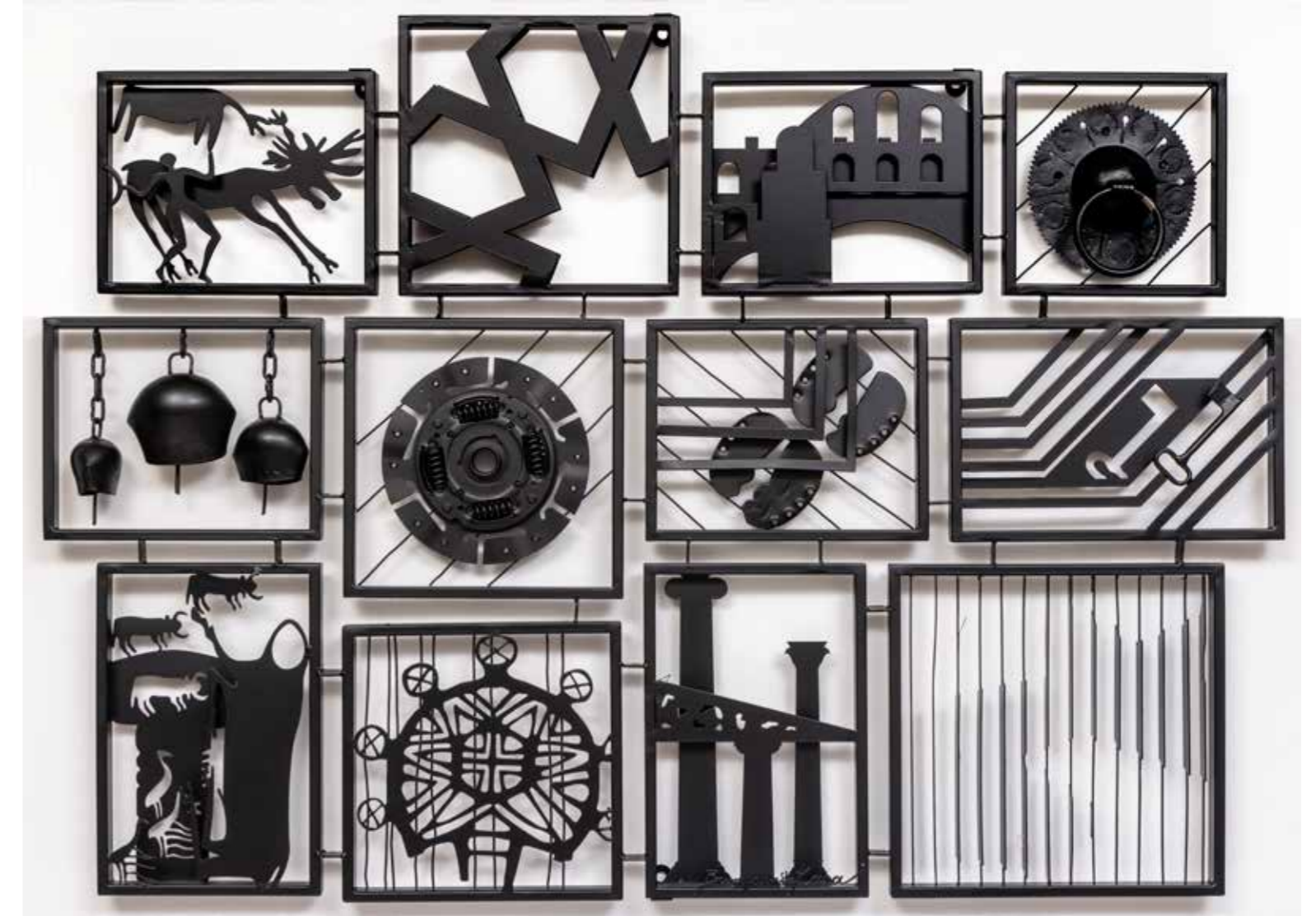

SAMİRİ'NİN GÖLGESİ

Musa peygamber Tur Dağı'ndan elinde kutsal emirlerle indiği zaman kavmini, Samiri'nin yaptığı, içinden bir tür ses de çıkan altın bir buzağıya tapar halde görünce büyük bir öfkeye kapılır. Michenangelo'nun ünlü "Musa" heykeli bu sahneyi canlandırmaktadır.

Samiri içinde yaşadığı toplumun soyut tanrı fikrini algılamakta zorlandığını bilmekte, onları somut ve görselliği olan bir heykele tapınmaya kolaylıkla ikna etmiştir.

Jean Baudrillard bu örnekten yola çıkarak vasat insanların soyut tanrıyı kavrayamadıkları için putperestliğe eğilimli olduklarını ileri sürmektedir. Altın buzağının yerini günümüzde medya almıştır.

1.5 mm sac, 2 mm tel, endüstriyel ve el yapımı nesnelere.
89x111x5 cm

Samiri'nin gölgesi gezegenimizin üzerinde kara bir bulut gibi dolaşmakta, kitleler de çan sesleri eşliğinde dans edip kendilerinden geçmeye adeta can atmaktadırlar.

Eser Anadolu halkının tarih boyunca geçtiği zorlu sınamalardan ve edindiği sayısız tecrübeden sonra şimdi ilk kez Samiri ile yüzleşmesini ele alır.

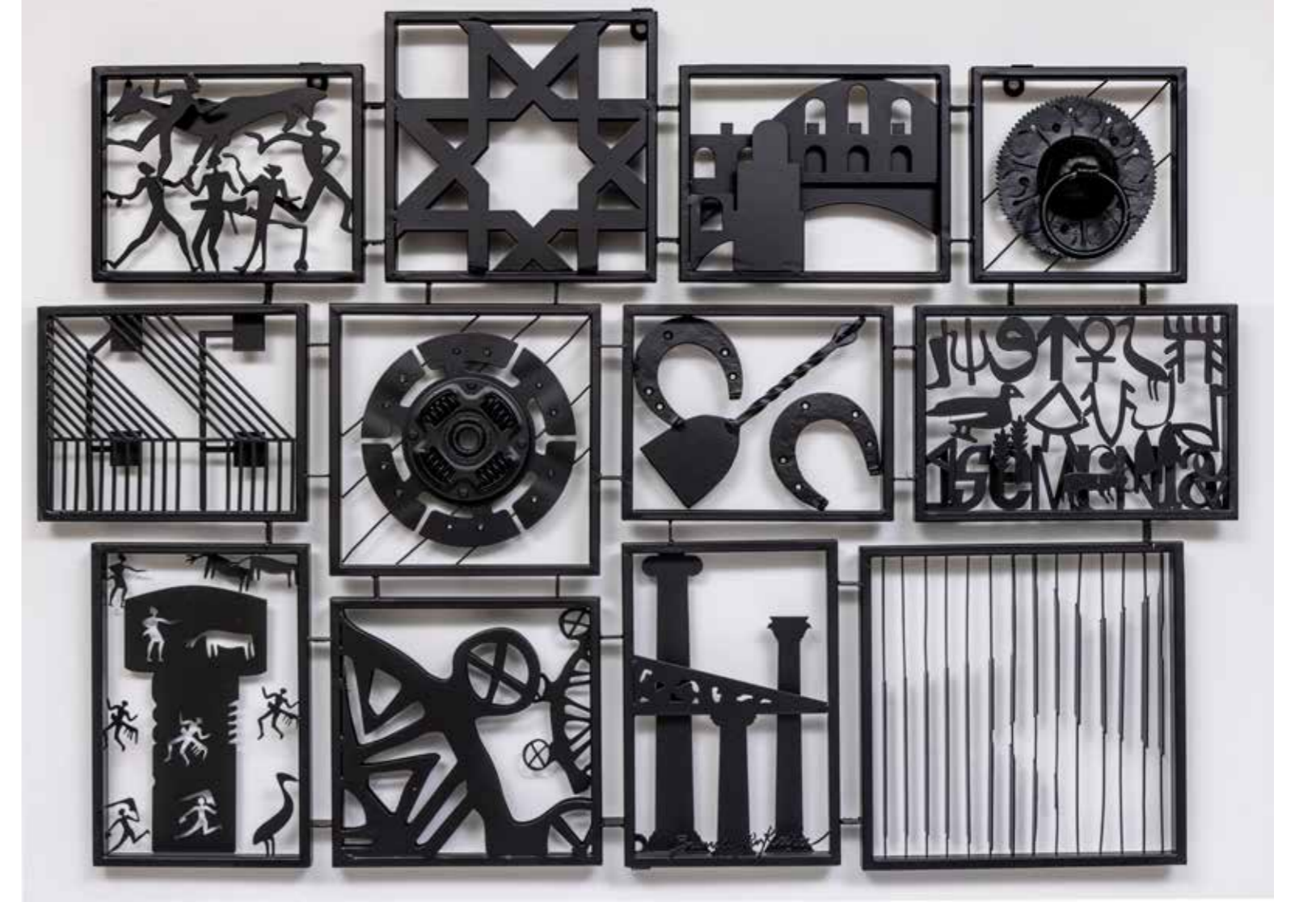
DEMİR GÖZLEME

Dünyanın en eski yerleşim yeri olan Anadolu'da yaşayan insan toplulukları bu dünyadan göçüp giderken, geriye kendi hayat tecrübelerinden damıtılmış derin izler bırakmışlardır.

Sanatçı bu kültür katmanları, Anadolu'da çok sevilen ve pek çok çeşidi olan, kat kat yağlanmış ince yufkalardan yapılan gözlemeye benzetmektedir.

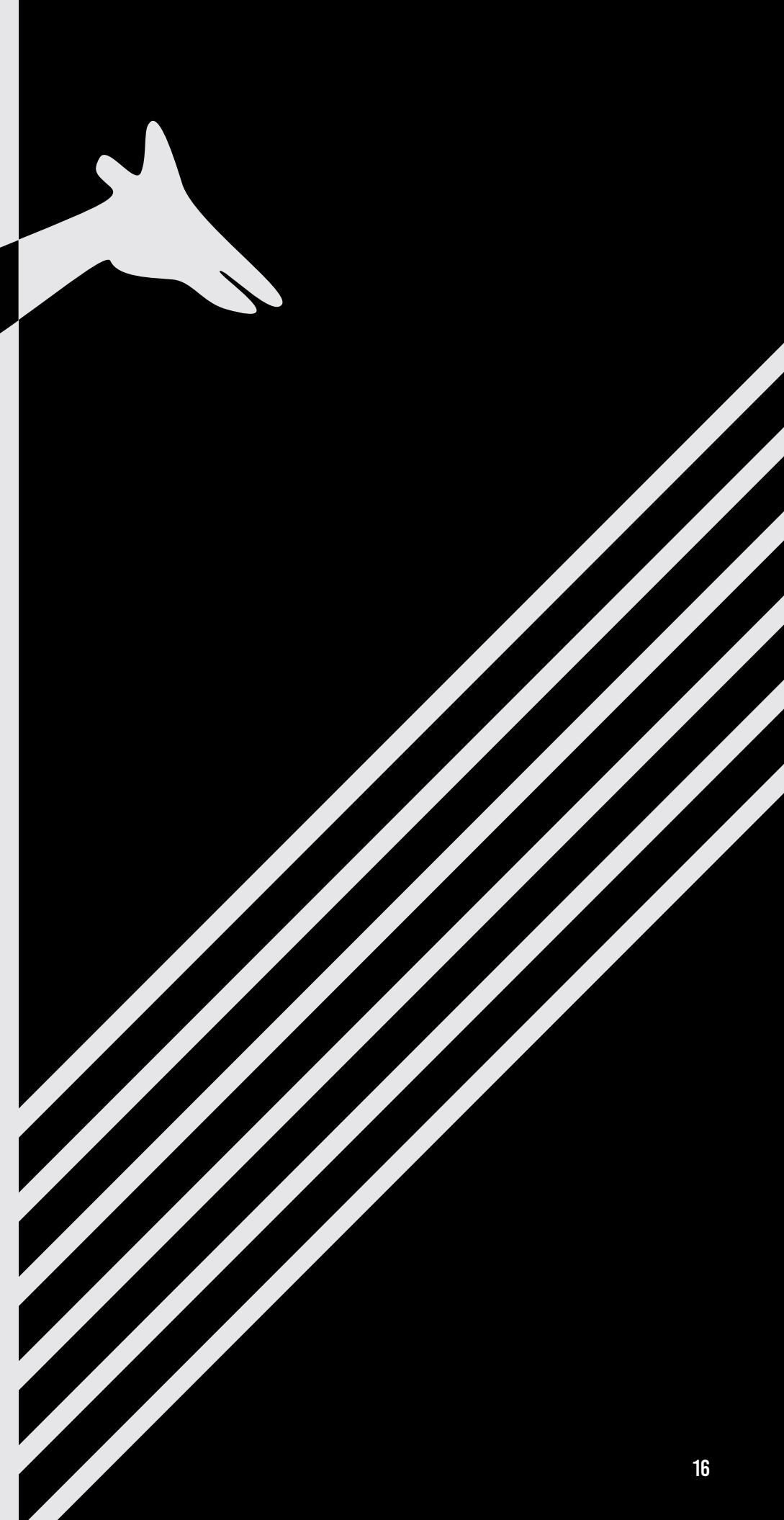
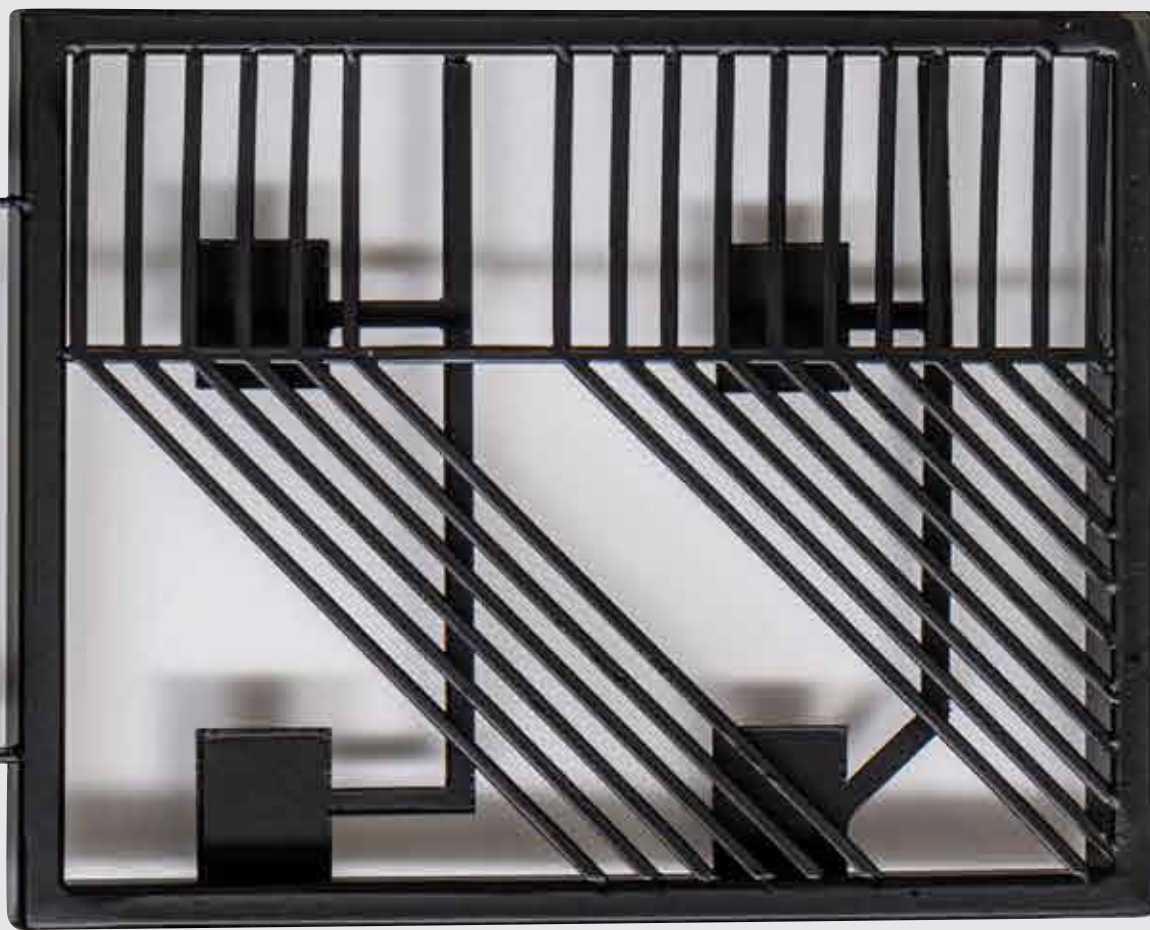
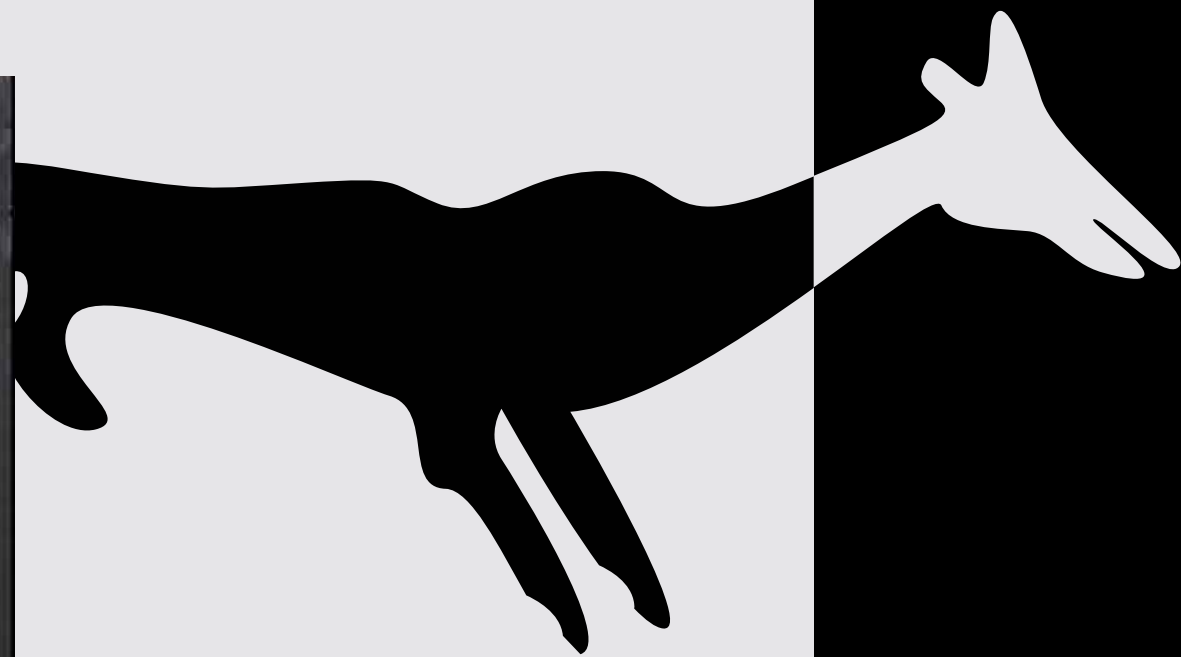
Eserde kültür katmanları geleceğe dönük beklentileri de içeren 12 ayrı sembolle ifade edilmiş. İki büyük çağı geride bırakan Anadolu'nun geleceği, elinin altındaki zengin kültürel miraslarda düğümlenmiştir.

Gözleme için un, su, ateş ve yağın yanında bir de usta bir el gerek.

1.5 mm sac, 2 mm tel, endüstriyel ve el yapımı nesnelere.

89x111x5 cm

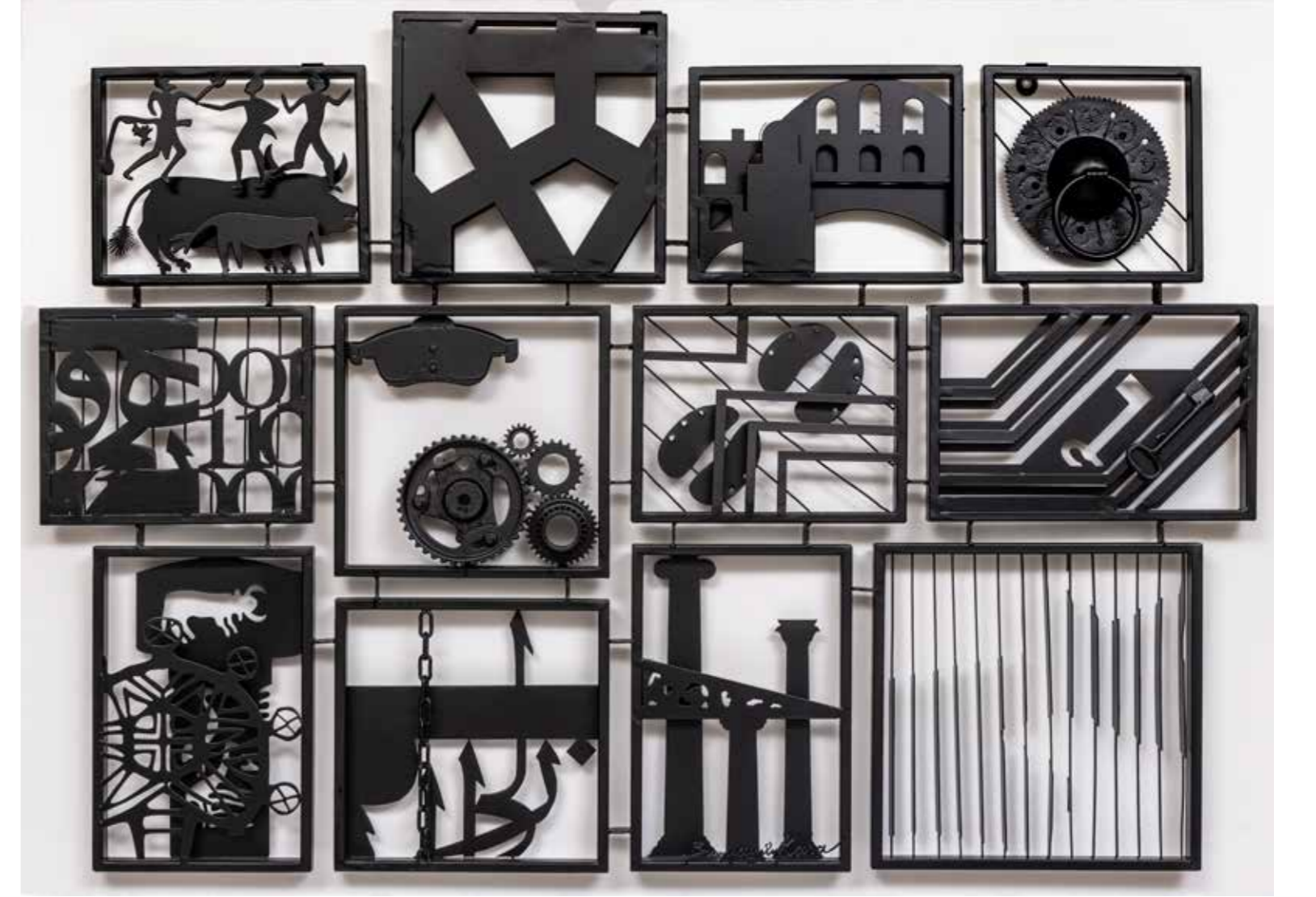

12. PENCERE

İspanya'daki Altamira ve Fransa'daki Lascaux mağaları uzun yıllar antropoloji ve arkeolojiyle ilgilenenlerin ana referansları olmuştur. Son yıllarda Konya'daki Çatalhöyük ve ardından ortaya çıkarılan Urfa'daki Göbeklitepe kazıları dünya tarihiyle ilgilenen herkesin bilgilerini güncellemeyi zorunlu kılmıştır.

Anadolu'nun 12.000 yıllık zaman yolculuğu ve bu zamanın dondurulmuş bir izdüşümü olan sanatsal veriler bizlere hem yeni bir perspektif sunmakta, hem de yeni bir sorumluluk yüklemektedir.

Kültürel miras kitleler için basit bir turistik getiri unsuruyken, aydınlar için büyük bir cesaret ve motivasyon kaynağıdır.

1.5 mm sac, 2 mm tel, endüstriyel ve el yapımı nesnelere.

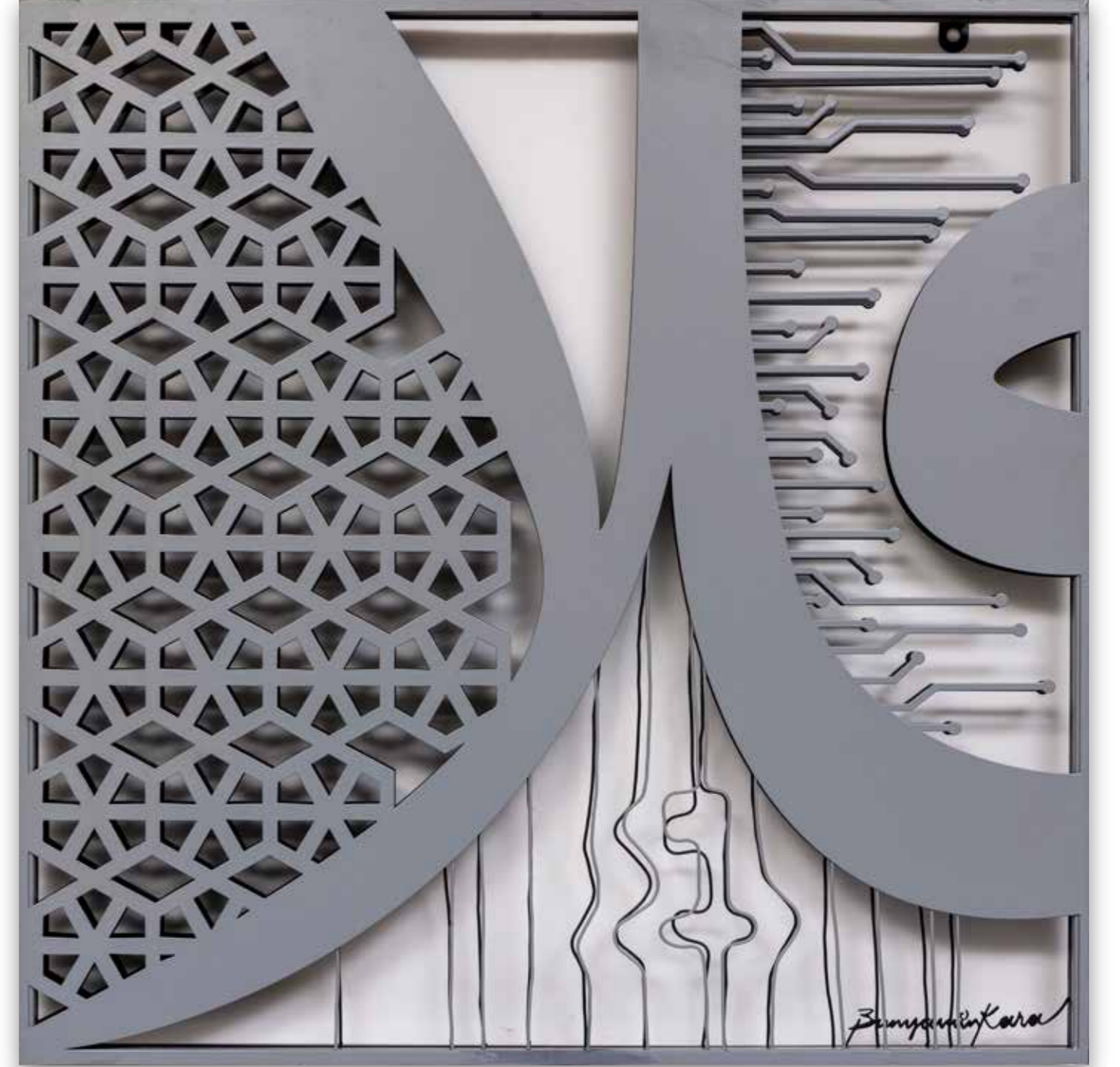
89x111x5 cm

KAYIP ANAHTAR

Türkiye'nin son iki yüz yıllık Batılılaşma serüvenine baktığımız zaman, hikayenin birbirinden ayrı iki yolda derinleşerek ve ayrışarak ilerlediği görülmektedir.

Bünyamin Kara bu çalışmasında, hikayenin sonunun bir trajediye dönüşüp dönüşmemesinin, kayıp anahtarın bulunup bulunulmamasına bağlı olduğunu ima etmektedir.

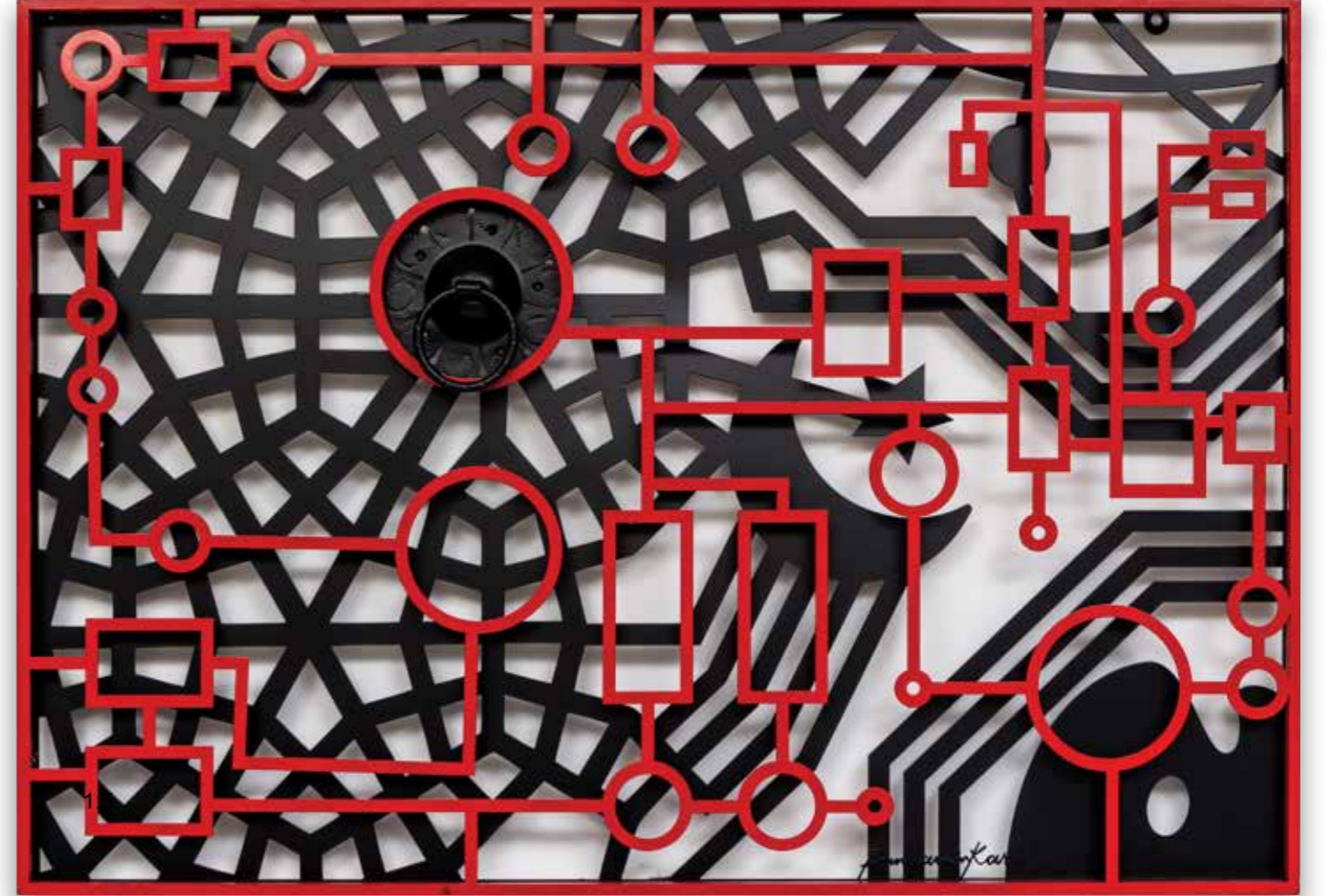
1.5 mm sac, 2 mm tel.
70x70x5 cm

ŞİFRE

İlim, din ve sanat tamamıyla özerk alanlardır. İnanç adamı kendisini vahiy bilgisine teslim ederken, bilim adamı inanç, sezgi ve duygularını dışarıda tutarak kendisini aklın egemenliğine bağlar.

Sanatçı ise bilakis sezgi, duygu, akıl ve inançlarıyla, hayat hakkında doğrudan edindiği bilgilerle yeteneklerini birleştirerek çalışır. Onun değirmeninde bilgi, sezgi ve tasarım birlikte öğütülür. Diğer iki disiplinden de olabildiğince yararlanır. Amacı belli olmak şartıyla sanatçı her disiplinden özgürce yararlanabilir.

Bilimi deneysel akılla, dini vahiy bilgisiyle ve sanatı üretim sezgisiyle açıklayabilirsek kaos düzene çevirilebilir.

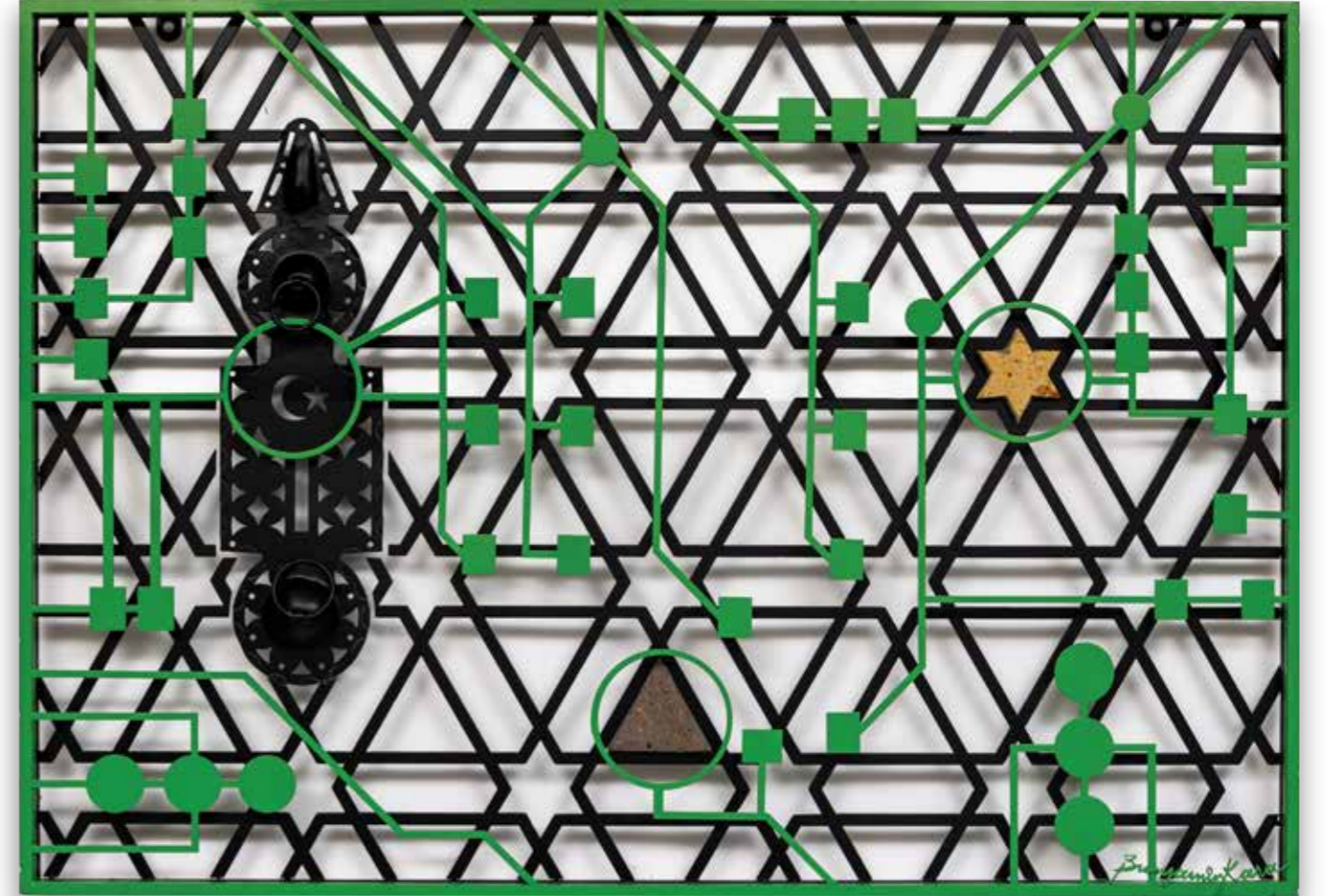
1.5 mm sac, el yapımı nesne.
70x100x5 cm

SAFRANBOLU / DİVRİĞİ / GEBZE

Bugün dünyada sanatla uğraşan herkes şu üç yoldan birinde yürümek zorunda kalıyor: Ya Batı sanatını takip edecek, ya geleneksel sanatı sürdürecektir, ya da bu ikisinin toplamından yeni bir senteze ulaşacak.

Peki hangi yol takip edilecek? “Sizin için zorlukta bir kolaylık vardır” ayetine kulak verirsek elbetteki en zor olana, yani üçüncü yola talip olmak gerekiyor.

Safranbolu’da Ulu Camii’nin yüksek taş kubbesi altında gözlerinizi kapatırsanız, o size iki menzil fısıldıyor: Divriği ve Gebze.

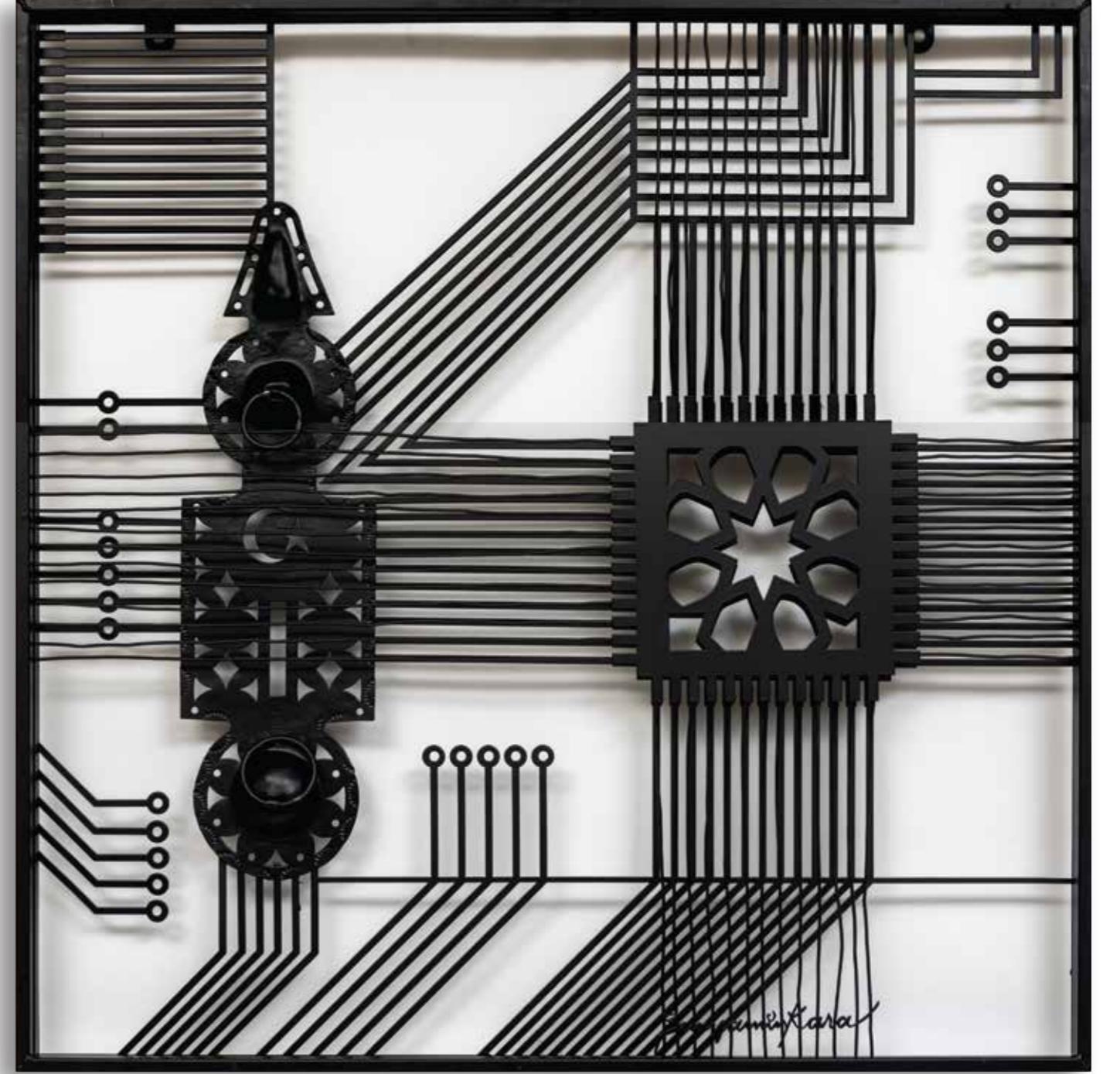
1.5 mm sac, el yapımı nesne, yerel Erciyes tüf taşı.
70x100x5 cm

YONGALI TOKMAK

El yapımı demir Safarabolü kapı tokmakları, Osmanlı Medeniyetinde hayata helal ve haram penceresinden bakan insanın simgesi olarak günümüze kadar ulaşmışlardır. Ancak bu tokmaklar günümüzde işlevini büyük ölçüde yitirmişlerdir. Kapı tokmaklarıyla beraber avlular, bahçeler ve müstakil evler de birer birer yok olup gitmektedir.

Yeni hayat tarzları kaçınılmaz olarak yeni bir insan tipi var etmektedir. Her türlü niteliğin yerini niceliğin almaya başladığı dünyamızda insan ve eşya arasındaki ilişki giderek nesnelere egemenliğine dönüşmektedir.

Gelecek zamanı biçimlendirecek olanlar, "bir zamanlar"a yanarak şikayet edenler değil, geçmişteki ruhu yakalayıp onu güncelleyerek geleceğe taşıyabilenler olacaktır.

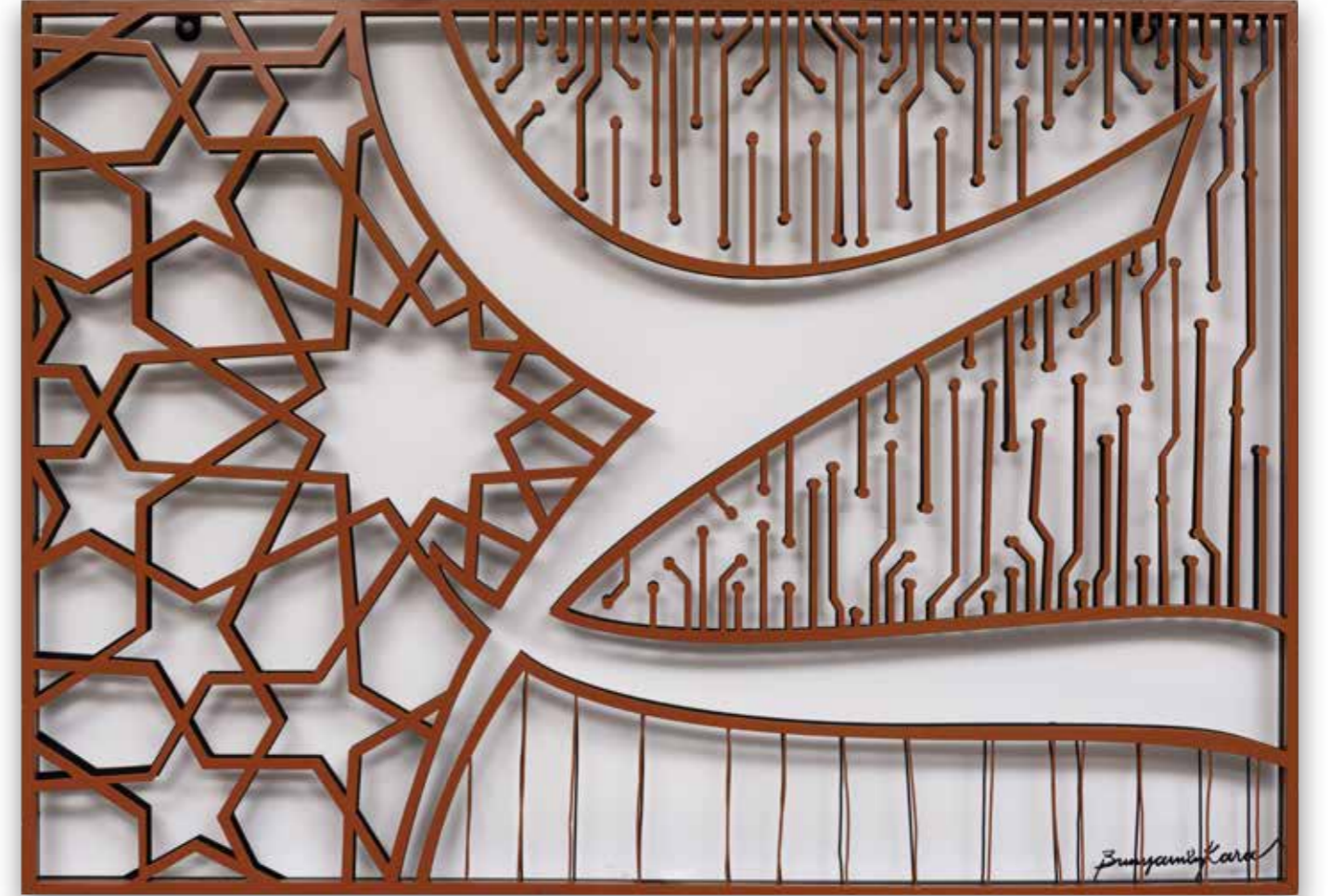
1.5 mm sac, 2 mm tel, el yapımı nesne.
70x70x5 cm

SAC AYAĞI

Şövale dediğimiz resim sehpaları ilk icat edildiği zamandan günümüze kadar yüzlerce yıldır hep üç ayaklı olmuşlardır. Kırsal kesimde hala kullanılan sac ayakları da üç ayaklıdır. Çünkü üç ayak dört ayakta daha sabit (stabil) ve dengelidir. Masallardaki gökten düşen üç elma, kralın üç kızı, sultanın üç oğlu gibi tanımlamalar da kavramsal olarak aynı dengeye vurgu yapmaktadırlar.

Dünyada Eski Mısır'dan Çağdaş İngiliz Yahudi Medeniyeti'ne kadar yirmiden fazla medeniyet kurulmuştur. Bunların istisnasız hepsi kendi özgün din, bilim ve sanat sac ayakları üzerinde yükselmişlerdir. Sadece toplumlar değil bireyler için de bu üç kavramın dengesi hayata büyük bir zenginlik ve anlam katmaktadır.

Sac ayağının ayaklarından birinin kırılması, hatta diğerlerinden biraz kısa olması bile onu tamamen işlevsiz hale getirmektedir

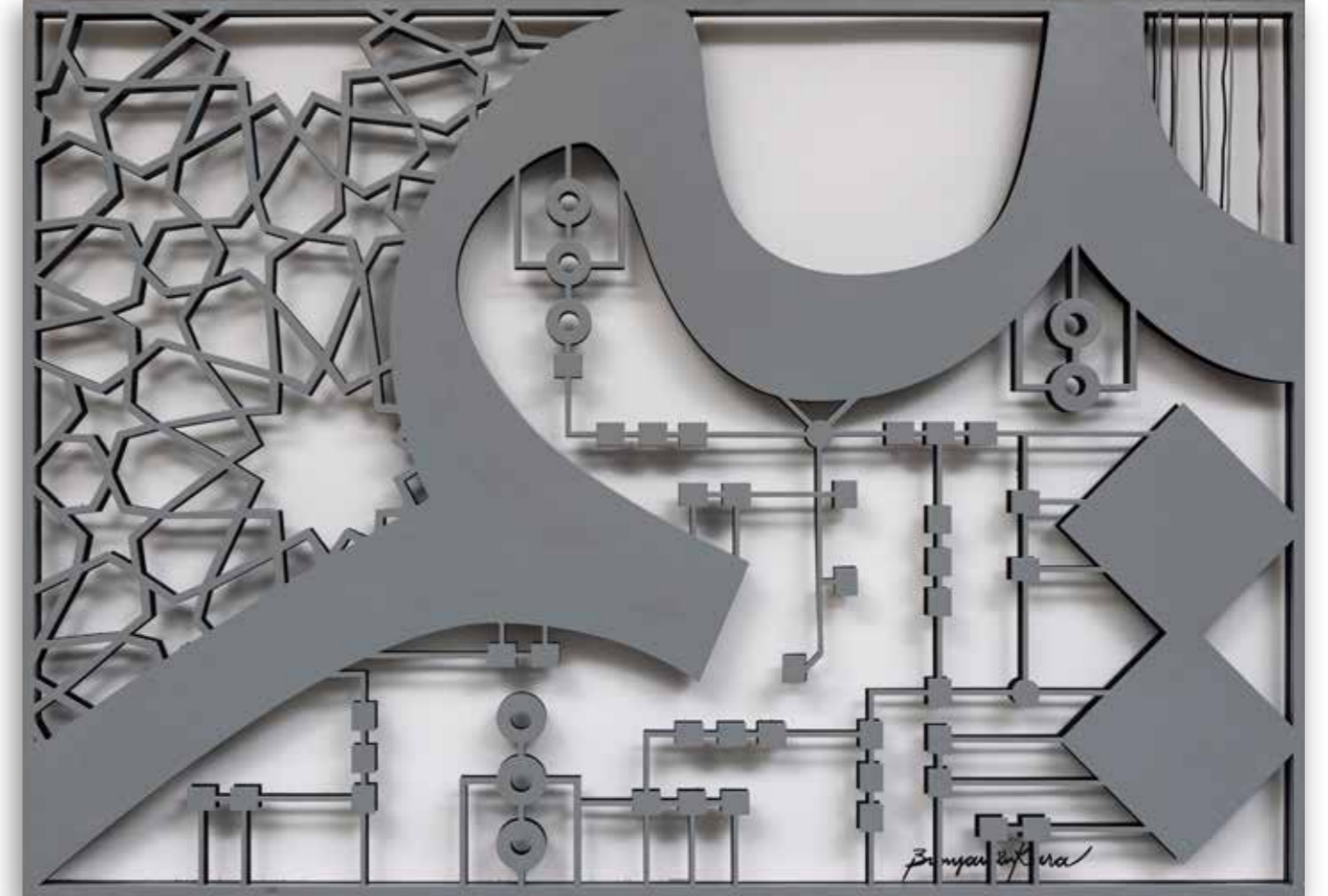
1.5 mm sac, 2 mm tel.
70x100x5 cm

BİRLEŞİK ALANLAR

20.yüz yılın başlarında, özellikle iki dünya savaşı arasında Birleşik Alan Teorisi bilim dünyasını en çok meşgul eden konulardan birisidir. Einstein başta olmak üzere bir çok matematikçi ve fizikçi doğanın dört temel kuvvetini yer çekimi, elektromanyetizm, zayıf çekirdek kuvveti ve güçlü nükleer kuvveti birleştirmeyi hedefleyen teori üzerinde hararetle mesai harcamışlardır.

Da Vinci ömrü boyunca bilim ve sanatı birleştirmek için uğraşmış, bu çaba onun hem eserlerini zenginleştirmiş hem de icatlarındaki yaratıcılığını beslemiştir. Newton'un ışık üzerine yaptığı araştırmalar, sadece bilim adamları üzerinde değil, empresyonist sanatçılar üzerinde de etkili olmuştur.

Einstein'ın Görecelik Teorisi ile Picasso'nun Kübizminin aynı yıllarda ortaya çıkması tesadüf değildir. Bilim ve sanattaki bu sarsıcı paralellik, sanatçı ile bilim adamının bakış açısındaki benzerliği göstermesi bakımından dikkate değer bir örnektir.

1.5 cm sac, 2 mm tel.
70x100x5 cm

ÜÇ HİKAYE

Bu sert metal imgeler arasından atalarımızı, kendimizi ve çocuklarımızı sorguladığımız zaman belirsizlikler içindeki geçmişi ve geleceği kaçınılmaz olan o yakıcı büyük zaman görülmektedir. Eğer hikayenin başını ve sonunu görebilirsek şimdi yaşadığımız düğümleri de çözümleriz.

İmge ve kelimelere Maupassant / Ömer Seyfettin penceresinden bakıldığında bağlam daha iyi görülebilir. Geçmiş, şimdi ve gelecek anlamlı bir bütünlüğe ulaşır.

Hem kendi kişisel hikayemiz, hem toplumsal hikayemiz, hem de insanlık hikayemiz için aynı sonuçları doğurur.

1.5 mm sac.
70x100x5 cm

ANADOLU'NUN RUHU

Eser, seküler Batı ile mistik Anadolu'nun temel ayrışma noktalarından birinin de dil olduğu fikrinden yola çıkmaktadır. İnsanın evrendeki serüveni isim/sıfat öğrenmekle başlar. Fiili önceleyen bir dilin eylemi ve niceliği önceleyen bir hayat tarzı yaratmak yerine, ismi önceleyen bir dilin de sıfatı ve niteliği önceleyen bir hayat tarzını var edeceğine vurgu yapmaktadır.

1.5 mm sac, 2 mm tel, el yapımı nesnelər.
70x70x5 cm

YUSUF KISSASI

Sanatçı 2005 yılında Yusuf'un Yorumu başlığı altında bir dizi resim yapmıştır. "Yusuf Kissası" temel olarak bunlara dayanıyor. Kur'an'da "Hikayelerin en güzeli" olarak tanımlanan bu kıssa, dünya var oldukça sanatın her alanında yorumlanmaya devam edecektir.

Bir rüya ile başlayan eser Kitab-ı Mukaddes'ten bir ayet ile devam etmekte, Yusuf'un hikayesi evreler halinde ve sırası ile anlatılmaktadır. İmgelerin çoğu eski Mısır figürleri olmakla birlikte bunlar birbirlerine yine soyut figürlerle bağlanmıştır.

Kissada, eski Yunan trajedelerinden çağdaş Batı Edebiyatına, geleneksel Hint hikayelerinden Bin Bir Gece Masallarına kadar hepsinden farklı bir çizgi bulunmaktadır.

2 mm sac.
200x200x6 cm

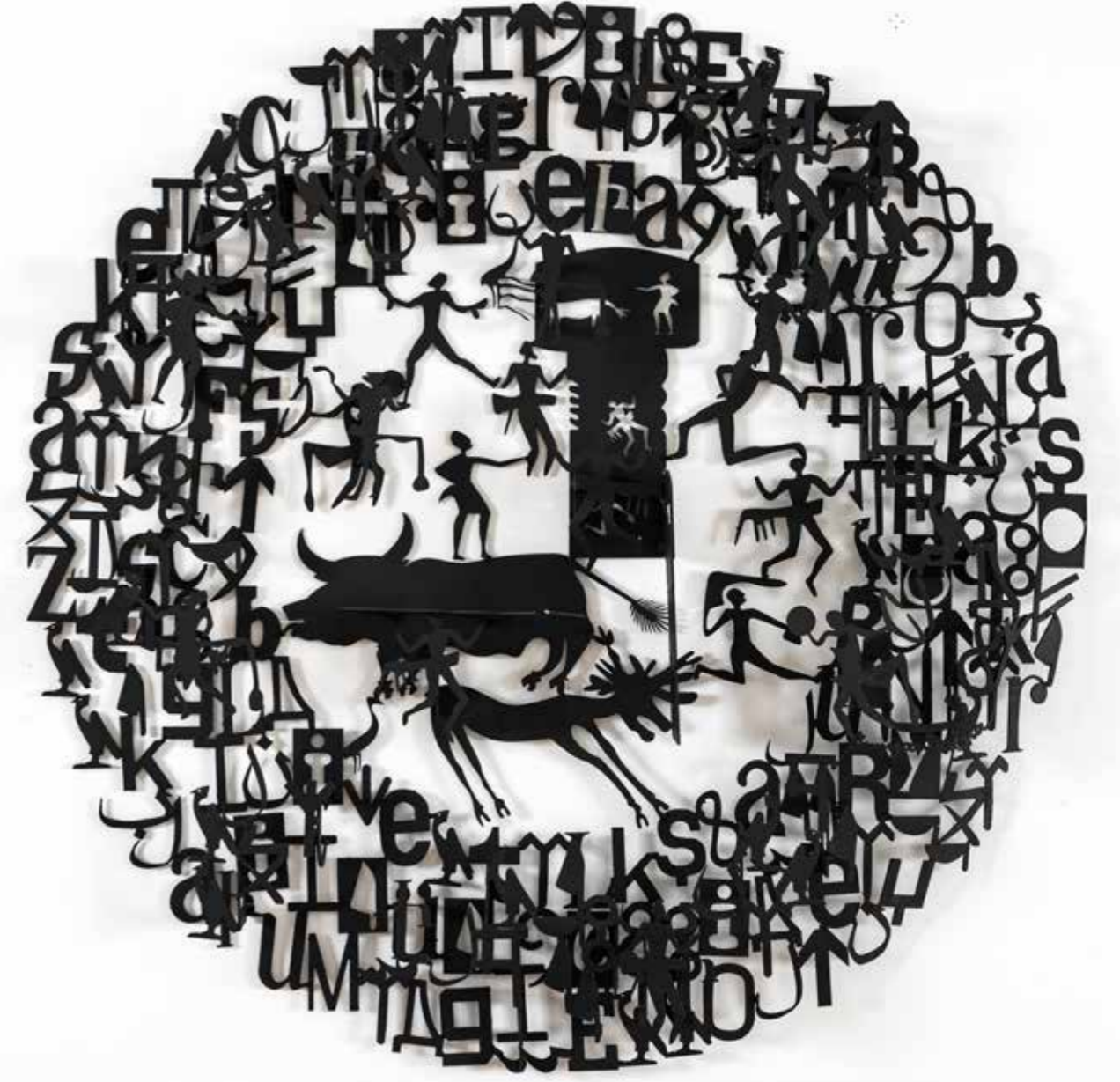

TARİH ŞERİDİ DÖNGÜSÜ

İnsanlık tarihini 3 ayrı evrede görselleştiren sanatçı alışlagelmişin dışında 3 katmanlı ve döngüsel bir tarih şeridi çizmiş. İlk evreyi Göbeklitepe ve Çatalhöyük simgeleriyle anlatan Kara, ikinci evreyi günümüze kadar çeşitli kültürlerin yazı örnekleri ile betimlemiştir.

Henüz başlangıç aşamasındaki üçüncü evreyi de dijital bilginin kodları olan 0 ve 1'ler ile görselleştirmiştir. Böylece ilk evrede bilginin somut ve görsel bir karakter göstermesine karşın, ikinci evrede yazı ile soyut bir karaktere dönüşmesi ele alınmış. Üçüncü evrede bilginin dijital devrimden sonra yeniden görsel bir karaktere evrilmesi vurgulanmıştır.

Eserde tarihsel çağların kişi ve toplumlar için göreliliğine de göndermede bulunulmuştur. Kimileri üçüncü evreye geçmişken, kimileri ikinci, hatta birinci evrede yaşam mücadelesi vermeye devam etmektedir. Ya da geri dönüp tarih şeridine baktığımızda genel insanlık birinci evrede yaşarken, içlerinden bazıları ikinci, hatta üçüncü evrede yaşamışlardır. Aksi halde başta yazı olmak üzere büyük icatların hiçbirinin gerçekleşmiş olamayacağına atıf yapılmıştır.

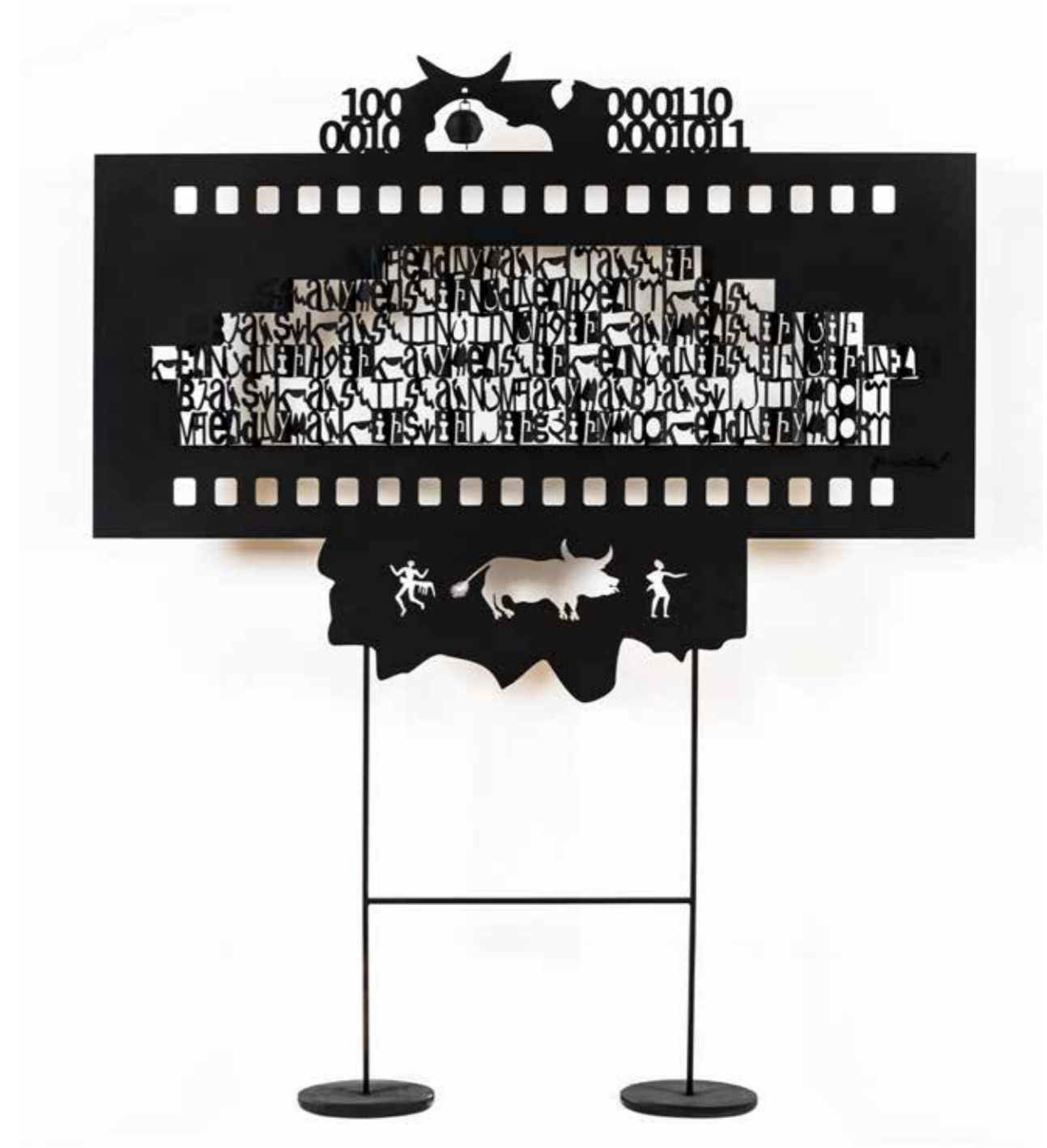

2 mm sac,
84x84x13 cm

MEDYAKARASI

Medyakrası aile, okul, din ve politika gibi tüm kurumları esir alarak iktidarın en önemli ortağı olmayı başarmıştır. Kendisine masumane bir şekilde kitle iletişim araçları adını yakıştıran medyakrası toplumları sistemli bir şekilde sanattan uzaklaştırmaktadır.

El attığı her şeyi haber veya eğlenceye dönüştüren medyada sanat ancak, gerçek işlevinin dışında, enteresan bir haber veya eğlence konusu olduğu zaman yer bulabilmektedir. Çünkü sanat duyarlı, düşünen ve okuyan etkin bireyleri hedeflerken medyakrası hızla tüketilen imgeler aracılığı ile duyarsız, tepkisiz, okumayan ve düşünmeyen vasat bir tebaa hedeflemektedir.

2 mm sac, el yapımı nesne.
118x160x6 cm

